

Vec C-205/21

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

31. marec 2021

Vnútroštátny súd:

Specializiran nakazatelen säd

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

31. marec 2021

Navrhovateľ:

Ministerstvo na vatrešnite raboti, Glavna direkcija za borba
s organiziranata prestäpnost

Obvinená:

B. C.

Predmet konania vo veci samej

Povinná kriminalistická registrácia osôb, ktoré boli obvinené z úmyselného trestného činu, resp. ich biometrických a genetických údajov

Predmet a právny základ prejudiciálneho konania

Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa vydáva na základe článku 267 ods. 1 písm. b) ZFEÚ.

Prejudiciálne otázky

1. Je článok 10 smernice 2016/680 účinne prebratý, keď vnútroštátny zákon – článok 25 ods. 3 a článok 25a Zakon za ministerstvo na vatrešnite raboti (zákon o ministerstve vnútra) – odkazuje na podobné ustanovenie článku 9 nariadenia 2016/679?
2. Je splnená požiadavka stanovená v článku 10 písm. a) smernice 2016/680 v spojení s článkom 52, ako aj článkami 3 a 8 Charty, že obmedzenie nedotknuteľnosti osoby a ochrany osobných údajov musí byť stanovené zákonom, keď vo vzťahu k prípustnosti spracovania genetických a biometrických údajov na účely policajnej registrácie existujú navzájom si protirečiace vnútroštátne predpisy?
3. Je s článkom 6 písm. a) smernice 2016/680 v spojení s článkom 48 Charty zlučiteľný vnútroštátny zákon – článok 68 ods. 4 zákona o ministerstve vnútra –, ktorý stanovuje povinnosť súdu nariadiť nútené získavanie osobných údajov (zhotovenie fotografií do kartotéky, odber odtlačku prsta a odber vzoriek na vytvorenie profilu DNA), ak osoba, ktorá je obvinená z úmyselného trestného činu, odmietne dobrovoľnú súčinnosť pri zbieraní týchto osobných údajov, pričom súd nemôže posúdiť, či sa možno odôvodnene domnievať, že táto osoba spáchala trestný čin, z ktorého je obvinená?
4. Je s článkom 10, článkom 4 ods. 1 písm. a) a c), ako aj s článkom 8 ods. 1 a ods. 2 smernice 2016/680 zlučiteľný vnútroštátny zákon – článok 68 ods. 1 až 3 zákona o ministerstve vnútra –, ktorý zhotovenie fotografií do kartotéky, odber odtlačku prsta a odber vzoriek na vytvorenie profilu DNA stanovuje ako všeobecné pravidlo pre všetky osoby, ktoré sú obvinené z úmyselného trestného činu?

Právne predpisy a judikatúra Európskej únie

Charta základných práv Európskej únie (Ú. v. EÚ C 202, 2016, s. 389) (ďalej len „Charta“).

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 2016, s. 1) (ďalej len „nariadenie 2016/679“)

Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/680 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo na účely výkonu trestných sankcií a o voľnom pohybe takýchto údajov a o zrušení rámcového rozhodnutia Rady 2008/977/SVV (Ú. v. EÚ L 119, 2016, s. 89) (ďalej len „smernica 2016/680“)

Vnútroštátne právne predpisy

Nakazatelen kodex (trestný zákonník, ďalej len „NK“);

Nakazatelno-procesualen kodeks (trestný poriadok; ďalej len „NPK“);

Zakon za Ministerstvoto na vatrešnite raboti (zákon o ministerstve vnútra, ďalej len „ZMVR“);

Zakon za bălgarskite lični dokumenti (zákon o bulharských dokladoch totožnosti, ďalej len „ZBLD“);

Zakon za zaštita na ličnite dannii (zákon o ochrane osobných údajov, ďalej len „ZZLD“);

Naredba za reda za izvaršvane i snemane na policejska registracia (vyhláška, ktorou sa ustanovujú podrobnosti o vykonaní policajnej registrácie, ďalej len „NRISPR“).

Krátke zhrnutie skutkového stavu a konania vo veci samej

- 1 Dňa 24. marca 2021 sa na vnútroštátny súd obrátil Zamestnik-direktor na Glavna direkcija za borba s organiziranata prestăpnost kam Ministerstvoto na vatrešnite raboti (zástupca riaditeľa generálneho riaditeľstva ministerstva vnútra pre boj proti organizovanému zločinu, Bulharsko) s návrhom podľa článku 68 ods. 5 ZMVR a článku 11 ods. 4 NRISPR. Predmetom tohto návrhu bolo nútené vykonanie policajnej registrácie obvinenej B.C.
- 2 Prebieha trestné konanie v súvislosti s obchádzaním vyrubenia a plnenia daňových povinností podľa Zakon za danaka varhu dobavenata stojnost (zákon o dani

z pridanej hodnoty) zo strany dvoch obchodných spoločností – trestný čin podľa článku 255 NK.

- 3 Dňa 1. marca 2021 bol vydaný príkaz [vyšetrovacieho orgánu], ktorým bolo voči B.C. formálne vznesené obvinenie. Jej skutok bol kvalifikovaný ako účasť v zločineckej skupine spolu s tromi ďalšími osobami, ktorá si s úmyslom obohatiť sa stanovila za cieľ navzájom zosúladeným spôsobom spáchať v tuzemsku trestné činy v zmysle článku 255 NK, čo bolo subsumované pod kvalifikáciu uvedenú v článku 321 ods. 3 druhý prípad, bod 2 v spojení s článkom 321 ods. 2 NK. S týmto príkazom bola oboznámená 15. marca 2021. B. C. sa obhajovala sama a nedala sa zastúpiť advokátom.
- 4 Bezprostredne po formálnom vznesení obvinenia bola vyzvaná, aby poskytla súčinnosť pri vykonaní policajnej registrácie, t. j. aby si nechala odobrať odtlačok prsta, nechala sa fotografovať a nechala si odobrať vzorku na profil DNA. Keďže odmietla vyhovieť, v ten istý deň, 15. marca 2021 vyplnila tlačivo vo forme vyhlásenia, v ktorom uviedla, že bola informovaná o existencii zákonného základu pre vykonanie jej policajnej registrácie podľa ZMVR. V ňom oficiálne vyhlásila, že nesúhlasí s tým, aby jej bol odobratý odtlačok prsta, aby bola fotografovaná a aby jej boli odobraté vzorky na profil DNA. Neodôvodňuje, prečo s tým nesúhlasí.
- 5 Také úkony na policajnú registráciu na nej neboli vykonané, namiesto toho sa policajný orgán obrátil na vnútroštátny súd.
- 6 V návrhu sa poukazuje na prebiehajúce trestné konanie; tvrdí sa, že existujú dostatočné dôkazy pre vinu obvinených vrátane B.C.; uvádza sa, že bolo voči nej formálne vznesené obvinenie zo spáchania trestného činu v zmysle článku 321 ods. 3, druhý prípad, bod 2 v spojení s článkom 321 ods. 2 NK; že odmietla nechať si odobrať odtlačok prsta, nechať sa fotografovať a nechať si odobrať vzorky pre profil DNA; sú uvedené právne predpisy (článok 68 ods. 1 ZMVR a článok 11 ods. 4 NPISPR); žiada sa o nútené vykonanie týchto úkonov (odber odtlačku prsta, zhotovenie fotografií do kartotéky a odber vzoriek pre profil DNA) na B.C.
- 7 K tomuto návrhu sú priložené tieto dokumenty: fotokópia príkazu na formálne vznesenie obvinenia B.C. a fotokópia vyhlásenia, v ktorom B.C. neudeluje súhlas na to, aby jej bol odobratý odtlačok prsta, aby bola fotografovaná a aby jej boli odobraté vzorky na profil DNA. Ostatné podklady nachádzajúce sa v spise neboli vnútroštátnemu súdu dodané.

Krátke odôvodnenie prejudiciálneho konania

O prvej otázke

- 8 Prvá otázka je položená so zreteľom na to, či spôsob formulácie vnútroštátneho zákona môže viesť k záveru, ktorý je v súlade s kritériami práva Únie, že

vnútroštátny zákon v zásade pripúšťa spracovanie genetických a biometrických údajov na policajné účely. Základom týchto pochybností je rozhodnutie vnútroštátneho zákonodarcu prijaté v článku 25 ods. 3 a článku 25a ZMVR odkazovať na nariadenie 2016/679 a nie na smernicu 2016/680.

- 9 Podľa svojho článku 2 ods. 2 písm. d) sa toto nariadenie nevzťahuje na spracúvanie osobných údajov príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetovania, odhaľovania alebo stíhania.
- 10 Podľa článku 1 ods. 1 smernice 2016/680 je jej účelom stanoviť pravidlá ochrany fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetovania, odhaľovania alebo stíhania. Zákonodarným aktom, ktorý by mal byť preberaný v článku 22 ods. 3 a článku 25a ZMVR, by tak vlastne mala byť smernica 2016/680, a nie nariadenie 2016/679.
- 11 Taktiež článok 9 ods. 1 nariadenia 2016/679 výslovne zakazuje spracúvanie genetických a biometrických údajov na jednoznačnú identifikáciu fyzickej osoby, odsek 2 uvádza určité výnimky, pričom boj proti trestnej činnosti medzi tieto výnimky nepatrí [na túto oblasť sa nariadenie podľa článku 2 ods. 2 písm. d) výslovne nevzťahuje].
- 12 Článok 10 smernice 2016/680 naopak výslovne dovoľuje spracovanie genetických a biometrických údajov, ak sú naplnené určité predpoklady.
- 13 Pokiaľ je cieľom článku 25 ods. 3 a článku 25a ZMVR dovoliť spracovanie týchto údajov a nie ich zakázať, svedčí aj to v prospech záveru, že zákonodarným aktom, ktorý mal byť prebratý do článku 22 ods. 3 a článku 25a ZMVR, je smernica 2016/680 a nie nariadenie 2016/679.
- 14 Podľa článku 25a ZMVR je spracovanie biometrických a genetických údajov prípustné len v súlade s článkom 9 nariadenia 2016/679 alebo článkom 51 ZZLD.
- 15 Avšak zároveň sa celé nariadenie nevzťahuje na trestné stíhanie – článok 2 ods. 2 písm. d). Nezávisle od toho článok 9 nariadenia výslovne zakazuje spracúvanie genetických a biometrických údajov; výnimky uvedené v odseku 2 sa nevzťahujú na policajnú registráciu.
- 16 Navyše článok 51 ZZLD nemôže sám osebe tvoriť základ prípustnosti spracovania genetických a biometrických údajov. Pokiaľ toto ustanovenie dovoľuje spracúvanie, to je prípustné len v prípade, že je jeho prípustnosť stanovená vo vnútroštátnom práve alebo v práve Únie.
- 17 Vo vzťahu k otázke, či je stanovené vo vnútroštátnom práve, musí vnútroštátny súd navzájom zvážiť článok 25a a článok 68 ZMVR. Na to musí ešte predtým zistiť presný význam článku 25a ZMVR – a najmä, či možno vychádzať z toho, že toto ustanovenie preberá nie nariadenie 2016/679, ako je to výslovne uvedené, ale smernicu 2016/680, ako by to vlastne malo byť.

- 18 Otázku, či je stanovené v práve Únie, možno vzhľadom na ustanovenie článku 10 smernice 2016/680 nepochybne zodpovedať kladne; toto ustanovenie však nemá priamy účinok, ale musí byť prebraté do vnútroštátneho práva. Preto potom vzniká otázka, či nemožno vychádzať z toho, že bolo účinne prebraté článkom 25 ods. 3 a článkom 25a ZMVR.
- 19 Vnútroštátny súd preto potrebuje výklad Súdneho dvora týkajúci sa právneho významu tohto nesprávneho uvedenia právneho aktu Únie vo vnútroštátnom zákone, ktorý ho preberá. Inak povedané, môže odkaz vo vnútroštátnom zákone na článok 9 nariadenia 2016/679, ktoré nie je uplatniteľné na policajnú registráciu a ktoré zakazuje spracovanie genetických a biometrických údajov na účely trestného stíhania, viesť k záveru, že také spracovanie je napriek tomu prípustné, pokiaľ iný zákonodarný akt práva Únie, konkrétne smernica 2016/680 vo svojom článku 10, jednoznačne pripúšťa takéto spracovanie, hoci toto ustanovenie nie je uvedené vo vnútroštátnom zákone?
- 20 Treba zohľadniť skutočnosť, že článok 10 smernice nemá priamy účinok, pokiaľ sa toto ustanovenie sa týka fyzických osôb. Musí byť prebratý vo vnútroštátnom zákone. Možno vychádzať z toho, že k vyžadovanému prebratiu došlo, keď sa v tomto vnútroštátnom zákone odkazuje na článok 9 nariadenia 2016/679 a nie na článok 10 smernice 2016/680?
- 21 Treba poznamenať, že je nepochybná vôľa bulharského zákonodarcu dodržiavať právo Únie. Z tohto hľadiska ide o neúmyselnú chybu. Prebraté slovné znenie obsahovo v skutočnosti zodpovedá článku 10 smernice 2016/680 (alebo by mu aspoň muselo zodpovedať, čo je predmetom tretej a štvrtej otázky), aj keď toto ustanovenie nie je výslovne uvedené. Možno so zreteľom na tento obsah a nezávisle od odkazovania na článok 9 nariadenia 2016/679 rovnako vychádzať z toho, že článok 10 smernice 2016/680 bol účinne prebratý?

O druhej otázke

- 22 Druhá otázka je úzko spojená s prvou otázkou. Inak povedané, aj keby vnútroštátny súd po vysvetlení zo strany Súdneho dvora o prvej otázke vyložil článok 25 ods. 3 a článok 25a ZMVR tak, že vychádza z riadneho prebratia článku 10 smernice 2016/680, resp. z existencie účinného vnútroštátneho právneho základu pre spracovanie genetických a biometrických údajov, vzniká otázka, či to zodpovedá požiadavke podľa článku 10 písm. a) smernice 2016/680, že toto spracovanie musí byť prípustné podľa práva členského štátu.
- 23 Podľa článku 3 [bodu] 1 smernice 2016/680 údaje týkajúce sa fyziologickej a genetickej identity určitej fyzickej osoby predstavujú osobné údaje. Podľa článku 3 [bodu] 2 smernice 2016/680 sa pod spracúvaním rozumie aj získavanie osobných údajov. V dôsledku toho sa zhotovením fotografií do kartotéky, odberom odtlačku prsta a odberom vzorky DNA spracúvajú osobné údaje fyzickej osoby.

- 24 Článok 10 smernice 2016/680 stanovuje osobitnú ochranu kategórie údajov, ktoré sa získavajú zhotovením fotografie do kartotéky, odberom odtlačku prsta a odberom vzorky DNA, a to „genetických údajov, biometrických údajov“. Táto osobitná ochrana má určité dimenzie, pričom jedna z nich podľa písmena a) spočíva v tom, že [spracovanie] „je prípustné ... podľa práva členských štátov“.
- 25 Už samotná povaha spracovania mimoriadne citlivých osobných údajov, ako sú tie podľa článku 10 smernice 2016/680, predstavuje zásah do právnej sféry fyzickej osoby, t. j. narušenie jej nedotknuteľnosti podľa článku 3 Charty. Nútené zhotovenie fotografií do kartotéky, odber odtlačku prsta a odber vzoriek DNA je preto v rozpore s článkom 3 Charty. Právo na ochranu osobných údajov je chránené článkom 8 Charty. Tieto práva zakotvené v článku 3 a článku 8 Charty môžu byť obmedzené len za predpokladov stanovených v článku 52 Charty (odôvodnenie 104 smernice 2016/680), pričom musia byť dodržané určité požiadavky. Prvá z nich spočíva v tom, že [to obmedzenie] musí byť stanovené zákonom.
- 26 V dôsledku toho tak článok 10 písm. a) smernice 2016/680, ako aj článok 52 Charty stanovujú požiadavku, aby získavanie biometrických a genetických údajov bolo stanovené zákonom. Vychádza sa pritom z platného a jasne formulovaného vnútroštátneho zákona. Vzniká otázka, či je táto požiadavka splnená, keď existuje rozpor medzi článkom 25a ZMVR, ktorý, pokiaľ sa vzťahuje na článok 9 nariadenia 2016/679, prinajmenšom na prvý pohľad zakazuje získavanie biometrických a genetických údajov, a článkom 68 ZMVR, ktorý získavanie biometrických a genetických údajov nepochybne pripúšťa.
- 27 Z tohto hľadiska, aj keď v rámci opravného výkladu vnútroštátny súd zastáva stanovisko, že rozpor vo vnútroštátnom práve je možné prekonať tým, že sa vyvodí záver, že vnútroštátne právo pripúšťa spracovanie biometrických a genetických údajov na účely policajnej registrácie, nepochybne to nič nemení na skutočnosti, že tento záver nevyplýva z jasného a jednoznačného právneho predpisu, ale z komplikovaného opravného výkladu, ku ktorému sa dospelo prostredníctvom návrhu na začatie prejudiciálneho konania. Zodpovedá táto nejasnosť vnútroštátneho práva požiadavke článku 52 Charty, podľa ktorého musí byť obmedzenie práv zakotvených v článkoch 3 a 8 Charty stanovené zákonom?

O tretej otázke

- 28 Podľa článku 6 písm. a) smernice 2016/680 možno osobné údaje na účely boja proti trestnej činnosti spracovávať v prípade osôb, v prípade ktorých sa možno odôvodnene domnievať, že spáchali trestný čin. V tretej vete odôvodnenia 31 je uvedené, že spracovanie osobných údajov osôb, ktoré sú podozrievané zo spáchania trestného činu, ale neboli odsúdené, by nemalo brániť uplatneniu prezumpcie neviny. V dôsledku toho sa uplatní článok 48 Charty, podľa ktorého každý, kto je obvinený, resp. obžalovaný, sa považuje za nevinného, kým jeho vina nebola preukázaná zákonným spôsobom.

- 29 Vnútroštátny zákon – článok 68 ZMVR – však zároveň nestanovuje, že súd akýmkoľvek spôsobom skúma, či existuje takáto možnosť sa odôvodnene domnievať. Naopak stačí, že prokurátor alebo iný orgán činný v trestnom konaní voči tejto osobe formálne vznesol obvinenie.
- 30 Vo vnútroštátnom zákone upravujúcom formálne obvinenie osoby – článok 219 ods. 1 NPK – sa pritom uvádza, že je nevyhnutné zhromaždiť „dostatočné dôkazy o vine určitej osoby“. Nie je isté, že kritérium „dostatočné dôkazy“ podľa článku 219 ods. 1 NPK zodpovedá kritériu „možno sa odôvodnene domnievať, že osoba spáchala ... trestný čin“ podľa článku 6 písm. a) smernice 2016/680. Skôr treba vychádzať z toho, že na spracovanie biometrických a genetických údajov sú nevyhnutné presvedčivejšie dôkazy ako tie, ktoré sa vyžadujú na formálne vznesenie obvinenia voči osobe – pokiaľ toto obvinenie slúži na to, aby bola osoba informovaná o podozreniach smerujúcej voči nej, pričom jej je poskytnutá možnosť sa brániť.
- 31 Taktiež podľa článku 68 ZMVR iba prokurátor (alebo vyšetrovací orgán – vyšetrovateľ, vyšetrojúci policajt) môže posúdiť, či skutočne existujú dôkazy [„dostatočné dôkazy“ v zmysle článku 219 NPK a „možno sa odôvodnene domnievať“ v zmysle článku 6 písm. a) smernice 2016/680]. Súd túto možnosť nemá. To znamená, že podľa článku 68 ZMVR súdu stačí konštatovať, že voči osobe bolo formálne vznesené obvinenie z úmyselného trestného činu. Súd nie je oprávnený posúdiť, či na podporu tohto obvinenia existujú (dostatočné alebo presvedčivé) dôkazy; nemá ani faktickú možnosť vykonať toto posúdenie, pretože fakticky nemá prístup k spisu – veď dostal len fotokópiu príkazu na formálne vznesenie obvinenia osoby a vyhlásenie o odmietnutí získania údajov.
- 32 Úlohou súdu je – po tom, ako sa uistil v tom, že voči osobe bolo formálne vznesené obvinenie z úmyselného trestného činu a že táto osoba odmietla dobrovoľne poskytnúť biometrické a genetické údaje (nechať sa fotografovať, nechať si odobrať odtlačok prsta a vzorku DNA) – nariadiť nútené vykonanie týchto úkonov.
- 33 To nastoľuje otázku, či vnútroštátny štandard podľa článku 219 ods. 1 NPK pre „dostatočné dôkazy“ zodpovedá štandardu podľa článku 6 písm. a) smernice 2016/680, t. j. „možno sa odôvodnene domnievať, že osoba spáchala ... trestný čin“.
- 34 To nastoľuje aj otázku, či by vnútroštátny súd, ak by rozhodoval o návrhu podľa článku 68 ods. 5 NPK, dodržal články 47 a 48 Charty. Inak povedané vzniká otázka, či osoba, ktorá odmietla dobrovoľne poskytnúť osobné údaje (zhotovenie fotografií do kartotéky, odber odtlačku prsta, odber vzorky DNA), bude požívať ochranu požadovanú článkom 47 Charty, ktorá sa prejavuje v účinnom súdnom prostriedku nápravy; ako aj otázka, či zostane zachovaná prezumpcia neviny podľa článku 48 Charty. Tieto otázky vyvstávajú, pretože súd nemá k dispozícii spis a nemôže vykonať žiadne posúdenie toho, či existujú „dostatočné dôkazy“

v zmysle článku 219 NPK alebo „sa možno odôvodnene domnievať“ v zmysle článku 6 písm. a) smernice 2016/680.

O štvrtej otázke

- 35 Podľa článku 4 ods. 1 písm. b) smernice 2016/680 musia byť osobné údaje získané na konkrétne určené, výslovne uvedené a legitímne účely. Článok 8 ods. 2 vyjasňuje, že právo členského štátu musí stanoviť ciele aj účely spracovania. V šiestej vete odôvodnenia 26 je uvedené, že osobitné účely, na ktoré sa osobné údaje spracúvajú, by mali byť v čase získavania týchto osobných údajov vysvetlené, legitímne a stanovené.
- 36 Článok 4 ods. 1 písm. c) a článok 8 ods. 1 smernice 2016/680 stanovujú, že získavanie osobných údajov nesmie ísť nad rámec toho, čo je nevyhnutné. Podobným smerom sa uberá aj ôsma a deviata veta odôvodnenia 26. Konkrétne o biometrických a genetických údajoch je v článku 10 smernice 2016/680 uvedené, že ich spracovanie je možné len v prípade, že je „úplne nevyhnutné“.
- 37 Z týchto ustanovení možno vyvodiť, že vo vnútroštátnom práve musí byť stanovená požiadavka určitého posúdenia predtým, než sa získajú biometrické a genetické údaje prostredníctvom zhotovenia fotografií do kartotéky, odberu odtlačku prsta a odberu vzorky DNA. Toto posúdenie sa musí týkať tak otázky, či sa údaje majú získať, ako aj otázky, či sa toto získavanie má vzťahovať na všetky tieto úkony. Policajná registrácia podľa článku 68 ZMVR sa zároveň považuje za povinnú pre všetky osoby bez obmedzenia, ktoré boli obvinené z úmyselných trestných činov, a aj sa povinne aplikujú všetky tri spôsoby získavania osobných údajov – zhotovenie fotografií do kartotéky, odber odtlačku prsta, odber vzorky DNA.
- 38 Spomínajú sa iba všeobecné účely tohto spracúvania – vykonávanie informačnej činnosti (článok 18 ods. 1 a článok 20 ods. 1 ZMVR), s cieľom realizácie úloh ministerstva vnútra (článok 25 ods. 1 v spojení s článkom 6), vrátane ochrany národnej bezpečnosti, boja proti trestnej činnosti a ochrany verejného poriadku. Zákon nevyžaduje konštatovanie, že existuje konkrétna nevyhnutnosť získať biometrické a genetické údaje. Zákon nevyžaduje posúdenie, či sú všetky tieto údaje nevyhnutné alebo či by stačila aj časť týchto údajov.
- 39 Z ustanovenia článku 10 smernice 2016/680 možno vyvodiť, že získavanie biometrických a genetických údajov musí byť výnimka, ktorá je povolená len po riadnom odôvodnení jej nevyhnutnosti, keďže v tomto ustanovení sa uvádza, že toto získavanie musí byť „úplne nevyhnutné“. Vnútroštátny súd zároveň vychádza z toho, že získavanie týchto údajov je všeobecným pravidlom, ktoré platí pre všetky osoby, ktoré sú obvinené z úmyselných trestných činov.
- 40 Vzniká tak otázka, či tento predpoklad – byť obvinený z úmyselného trestného činu – stačí na to, aby sa požiadavky článku 10, článku 4 ods. 1 písm. a) a c), ako aj článku 8 ods. 1 a 2 smernice 2016/680 považovali za splnené.